

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 790

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 21 noiembrie 2007

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 791 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Titlului I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	2-3		
Decizia nr. 846 din 9 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor	3-4		
Decizia nr. 874 din 16 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 5 din Decretul-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație	5-6		
Decizia nr. 909 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă	6-7		
Decizia nr. 916 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală și art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.052/2006 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali	8-9		
Decizia nr. 921 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă	9-11		
		Decizia nr. 930 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) ¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2003 privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare a unor creanțe bugetare în vederea încasării și virării lor la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate	11-12
		Decizia nr. 931 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.108/2004 pentru punerea în aplicare a Normelor privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule și autorizarea asigurătorilor pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule	13-14
		Decizia nr. 937 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 din Codul civil	14-16
		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
		281. — Decizie privind promovarea temporară a doamnei Gheorghe Anghel Raluca-Olivia în funcția publică de secretar general al Agenției Române pentru Investiții Străine	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 791**

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Titlului I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Titlului I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Cristina-Victoria Ailincuței în Dosarul nr. 533/C/2006 al Tribunalului Neamț — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât criticile de neconstituționalitate privesc o omisiune de reglementare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 noiembrie 2006 pronunțată în Dosarul nr. 533/C/2006, **Tribunalul Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Titlului I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente**, excepție ridicată de Cristina-Victoria Ailincuței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Titlul I al Legii nr. 247/2005 modifică Legea nr. 10/2001, fără a conține nicio prevedere cu privire la repunerea în termen a dreptului de notificare. Astfel, susține autorul excepției, Legea nr. 247/2005 este neconstituțională, întrucât reglementează „diferențiat și preferențial” modul de reconstituire a dreptului de proprietate pentru foștii proprietari ai terenurilor agricole și forestiere față de foștii proprietari ai imobilelor preluate abuziv.

Tribunalul Neamț — Secția civilă consideră excepția de neconstituționalitate întemeiată. În acest sens, arată că prin modificările aduse în domeniul proprietății de Legea nr. 247/2005, în ce privește termenul pentru formularea cererilor de reconstituire a dreptului de proprietate, s-a creat un regim juridic discriminatoriu între beneficiarii legilor fondului funciar și beneficiarii Legii nr. 10/2001.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât criticile de neconstituționalitate vizează o omisiune legislativă.

Avocatul Poporului consideră prevederile de lege ca fiind constituționale, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Titlului I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. Aceste prevederi privesc modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005.

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (2) privind protecția proprietății private și art. 53 alin. (2) — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea vizează, de fapt, o omisiune de reglementare legislativă. Autorul excepției susține că prevederile de lege criticate nu conțin nicio reglementare cu privire la repunerea în termen a celor care au pierdut termenul de notificare în temeiul Legii nr. 10/2001. În opinia acestuia, legiuitorul a reglementat „diferențiat și preferențial” modul de reconstituire a dreptului de proprietate pentru foștii proprietari ai terenurilor agricole și forestiere (pentru care termenul în care pot formula cererile pentru reconstituirea dreptului de proprietate a fost prelungit) față de foștii proprietari ai imobilelor-construcții preluate abuziv și restituite în baza Legii nr. 10/2001.

Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992: „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

În acest sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, din care menționăm Decizia nr. 229 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 8 iunie 2005. Prin această decizie, Curtea a statuat că „nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite” și nici „nu-și poate asuma rolul de a crea, abroga sau de a modifica o normă juridică. Prin

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

acceptarea susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate, în sensul deficienței de reglementare a normei juridice, instanța de contencios constituțional s-ar transforma într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora «(1) *Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării*»”.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor Titlului I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Cristina-Victoria Ailincuței în Dosarul nr. 533/C/2006 al Tribunalului Neamț — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 846

din 9 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, excepție ridicată de Primăria Municipiului Arad, prin primar, în Dosarul nr. 14.292/55/2006 al Judecătoriei Arad.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 februarie 2007 pronunțată în Dosarul nr. 14.292/55/2006, **Judecătoria Arad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor**, excepție ridicată de Primăria Municipiului Arad, prin primar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 31 din Legea nr. 50/1991 sunt neconstituționale întrucât, datorită faptului că dreptul de a constata contravențiile, precum și dreptul de a aplica amenzile prevăzute de art. 26 din lege se prescriu în termen de doi ani de la data săvârșirii faptelor, urmează a fi sancționate numai acele persoane care au săvârșit în ultimii doi ani contravenții la regimul autorizării executării construcțiilor, în timp ce alte persoane care au săvârșit în urmă cu mai mult de doi ani fapte contravenționale identice sau chiar cu un pericol social mai mare nu mai pot fi sancționate.

Judecătoria Arad consideră excepția de neconstituționalitate ca nefondată, arătând că prevederile de lege criticate au ca scop sancționarea pasivității în exercitarea unui drept.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că stabilirea termenelor de prescripție constituie un atribut exclusiv al legiuitorului.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. În sensul celor arătate invocă jurisprudența Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 31 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, având următoarea redactare: *„Dreptul de a constata contravențiile și de a aplica amenzi prevăzute la art. 26 se prescrie în termen de 2 ani de la data săvârșirii faptei.”*

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt: art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție, art. 44 alin. (2) și (7) cu privire la dreptul de proprietate privată și art. 136 alin. (2), (3) și (4) referitor la proprietatea publică.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, excepție ridicată de Primăria Municipiului Arad, prin primar, în Dosarul nr. 14.292/55/2006 al Judecătoriei Arad.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

Legea nr. 50/1991 reglementează condițiile în care trebuie să aibă loc executarea lucrărilor de construcții, stabilind în sarcina deținătorului titlului de proprietate asupra unui imobil — teren și/sau construcții — anumite obligații ce derivă din necesitatea protejării interesului general pe care sistematizarea și amenajarea teritoriului, precum și securitatea și siguranța în construcții îl reprezintă. Ca atare, potrivit acestei legi, construcțiile civile, industriale, agricole sau de orice altă natură se pot realiza numai în baza autorizației de construire, ce reprezintă actul de autoritate al administrației locale pe baza căruia se asigură aplicarea măsurilor prevăzute de lege referitoare la amplasarea, proiectarea și executarea construcțiilor.

Potrivit art. 27 alin. (1) din Legea nr. 50/1991, autoritățile administrației publice locale au dreptul să aplice sancțiuni pentru faptele prevăzute de art. 26 din această lege.

În acest sens, art. 31 din Legea nr. 50/1991 dispune că dreptul de a constata contravențiile și de a aplica amenzi prevăzute la art. 26 se prescrie în termen de 2 ani de la data săvârșirii faptei.

Principala critică de neconstituționalitate privește faptul că, datorită acestui „termen scurt” de prescripție stabilit de legiuitor, nu pot fi sancționați toți cei care încalcă prevederile Legii nr. 50/1991, indiferent când a avut loc încălcarea.

În jurisprudența sa, ca, de exemplu, Decizia nr. 427 din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 5 decembrie 2003, referindu-se la instituția prescripției, Curtea a statuat că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe cărora li se subsumează și instituirea unor termene după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Instituția prescripției, în general, și termenele în raport cu care își produce efectele aceasta au ca finalitate exercitarea în condiții optime a unui drept, prevenindu-se eventualele abuzuri și limitându-se efectele negative asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile.

Aceste considerente reținute de Curte în decizia menționată sunt valabile și în cauza de față.

De altfel, faptul că autoritatea în drept nu s-a conformat exigenței legale lipsește de îndreptățire critica reglementării în cauză, potrivit principiului *„nemo auditur propriam turpitudinem allegans”*.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 874

din 16 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 5
din Decretul-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite
din fondurile statului către populație

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și 5 din Decretul-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație, excepție ridicată de Valentin Turigioiu în Dosarul nr. 28.801/2/2005 (nr. vechi 3.165/2005) al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției.

Cu privire la partea Vasilica Turigioiu, citată în cauză, magistratul-asistent arată că dovada privind îndeplinirea procedurii de citare a fost restituită cu mențiunea că aceasta este decedată.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia pentru aceleași argumente expuse în motivarea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu contravine principiului egalității în drepturi, întrucât se aplică deopotrivă tuturor celor aflați în ipoteza reglementată de norma criticată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 28.801/2/2005 (nr. vechi 3.165/2005), **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și 5 din Decretul-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație**, excepție ridicată de Valentin Turigioiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că Decretul-lege nr. 61/1990, prin reglementările sale „evazive”, creează un regim discriminatoriu pentru chiriașii din locuințele ce se vând în temeiul acestui decret, alții decât titularii contractului de închiriere, față de chiriașii din aceste locuințe care au dreptul să încheie contractul de vânzare-cumpărare cu unitatea specializată în vânzarea locuințelor din fondurile statului. Susține că sintagma „locuințele pot fi vândute către populație” este generică, fără a particulariza situații locative deosebite.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât aceste prevederi circumscriu atât sfera imobilelor construite din fondurile statului, ce se pot vinde către populație, cât și a persoanelor îndreptățite la cumpărarea acestora.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prin textele de lege criticate nu se instituie niciun fel de discriminare cu privire la chiriași, scopul legii fiind tocmai de a-i proteja, fără să fie stabilit vreun criteriu de diferențiere între aceștia.

Avocatul Poporului consideră prevederile de lege ca fiind constituționale. În acest sens, arată că Decretul-lege nr. 61/1990 reglementează condițiile în care pot fi vândute către populație locuințele construite din fondurile statului, având în vedere interesul general.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 și 5 din Decretul-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 8 februarie 1990.

Textele criticate au următoarea redactare:

— Art. 3: „*Locuințele prevăzute la art. 1 se vând cetățenilor români cu domiciliul în țară, cu achitarea integrală a prețului la încheierea contractului de vânzare-cumpărare sau prin acordarea unui împrumut de către Casa de Economii și Consemnațiuni, fără restricții privind deținerea în proprietate a unei a doua locuințe.*”

O dată cu locuința se transmite cumpărătorului acesteia și dreptul de folosință asupra terenului aferent, pe durata existenței construcției.”;

— Art. 5: „*Primăriile județene și a municipiului București vor organiza pe principii economice unitățile specializate prevăzute*

la art. 1 și vor pune la dispoziția acestora lista locuințelor destinate vânzării către populație.

Locuințele ocupate de chiriași se pot vinde numai acestora, pe baza cererilor adresate direct unităților specializate în vânzarea locuințelor.”

Textul constituțional considerat a fi încălcat este cel al art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi.

Autorul excepției consideră că aceste prevederi contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât ele se referă numai la titularii contractului de închiriere, nu și la ceilalți chiriași care, deși locuiesc împreună cu aceștia, nu au calitatea de

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și 5 din Decretul-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație, excepție ridicată de Valentin Turigoiu în Dosarul nr. 28.801/2/2005 (nr. vechi 3.165/2005) al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 909

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romeo Impex Com” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 3.544/90/2006 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.544/90/2006, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romeo Impex Com” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că posibilitatea dată de textul de lege criticat

de a cere casarea sau modificarea unei hotărâri când aceasta este lipsită de temei legal ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii contravine prevederilor art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, deoarece se ajunge la o prelungire nejustificată a procesului.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reglementarea condițiilor și a procedurii de exercitare a căilor de atac reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului, în conformitate cu prevederile art. 126 și art. 129 din Constituție.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile art. 304 din Codul de procedură civilă constituie norme de procedură care prevăd expres și limitativ motivele de recurs, pct. 9 al art. 304 vizând situația în care instanța de judecată pronunță o hotărâre cu aplicarea greșită sau cu nesocotirea unei norme juridice. Or, reglementarea condițiilor și a procedurii de exercitare a căilor de atac reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului, în conformitate cu prevederile art. 126 și art. 129 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romeo Impex Com” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 3.544/90/2006 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: „*Modificarea sau casarea unor hotărâri se poate cere în următoarele situații, numai pentru motive de nelegalitate: (...)*”

9. când hotărârea pronunțată este lipsită de temei legal ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 304 din Codul de procedură civilă reglementează expres și limitativ motivele de recurs, pct. 9 al art. 304 vizând situația în care instanța de judecată pronunță o hotărâre lipsită de temei legal ori dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii.

Aceste dispoziții constituie norme de procedură ce au fost adoptate de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căroră „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

Soluția legislativă adoptată de legiuitor nu relevă niciun fine de neconstituționalitate, reglementarea criticată constituind tocmai temeiul de drept al controlului judiciar exercitat pe calea recursului, fără a se încălca prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 916

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală și art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.052/2006 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală și art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.052/2006 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, excepție ridicată de Societatea de expertiză contabilă N.A.M. — S.R.L. din Tulcea în Dosarul nr. 271/88/2007 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public arată că scoaterea din competența expertului contabil a executării lucrărilor cu caracter financiar corespunde scopului legii, acela de a crea o unitate a profesiei de consultant fiscal, fără ca dispozițiile art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 să contravină prevederilor constituționale invocate. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.052/2006, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a acesteia ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 271/88/2007, **Tribunalul Tulcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală și art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.052/2006 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali**, excepție ridicată de Societatea de expertiză contabilă N.A.M. — S.R.L. din Tulcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că dispozițiile criticate îngădesc dreptul la muncă și dreptul la libera alegere a profesiei, fără a arăta în ce mod.

Tribunalul Tulcea — Secția civilă arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că, în cauză fiind vorba despre stricta aplicare a legii iar nu despre o problemă de constituționalitate, critica adusă de contestatoare nu poate fi acceptată. Condiționarea exercitării activității de consultanță fiscală de atestarea, în condițiile legii, a calității de consultant fiscal nu reprezintă o îngădire sau o restrângere a dreptului la muncă, practicarea unei profesii urmând a se face în limitele cadrului specific reglementat pentru exercitarea acesteia.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală nu contravin prevederilor art. 41 din Constituție.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.052/2006, se arată că aceasta este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 1 septembrie 2001, și art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.052/2006 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 28 august 2006.

Textul art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 are următorul cuprins: „Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă prevederile art. 6 lit. e), referitoare la executarea de lucrări cu caracter fiscal, din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 30 august 1994, aprobată și modificată prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (1) referitoare la dreptul la muncă.

I. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001, prin care s-a abrogat art. 6 lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, scoțându-se din competența expertului contabil posibilitatea executării pentru persoanele fizice și juridice de lucrări cu caracter financiar-contabil, fiscal, de organizare administrativă și informatică, Curtea constată că aceasta nu echivalează cu încălcarea dreptului la muncă, la alegerea liberă a profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă. De altfel, rațiunea acestei abrogări este justificată de necesitatea introducerii unei noi profesii, cea de consultant fiscal, în acest scop fiind adoptată Ordonanța privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală. Orice persoană care va dobândi calitatea de consultant fiscal în urma promovării examenului și îndeplinirii condițiilor privind conduita etică și profesională, studiile și experiența necesară va putea exercita această

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, excepție ridicată de Societatea de expertiză contabilă N.A.M. — S.R.L. din Tulcea în Dosarul nr. 271/88/2007 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă.

II. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.052/2006 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, excepție invocată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 921
din 18 octombrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. 1
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan George Istrate în Dosarul nr. 11.097/303/2006 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

La apelul nominal răspunde avocatul părții Renașterea Creditului Românesc — S.A. — Credit Bank — prin lichidator judiciar Societatea Comercială „BDO Conti Insolvency” — S.R.L., lipsă fiind autorul excepției și cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul părții prezente depune note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 11.097/303/2006, **Judecătoria Sectorului 6 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ioan George Istrate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin posibilitățile pe care le creează textul de lege criticat se ajunge la suprimarea dreptului de proprietate al coproprietarului care nu este debitor, încălcându-se astfel dispozițiile art. 44 din Constituție. Aplicarea textului criticat determină o restrângere a exercițiului dreptului de proprietate și a atributelor acestuia în condiții nejustificate de dispozițiile art. 53 din Constituție. De asemenea, se susține că textul de lege criticat contravine și prevederilor art. 47 și 49 din Legea fundamentală.

Judecătoria Sectorului 6 București arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că existența proprietății comune asupra bunurilor urmăribile poate constitui un impediment temporar în realizarea executării silite, avându-se în vedere principiul potrivit căruia numai bunurile mobile și imobile ale debitorului pot forma obiectul executării silite. Prin urmare, dacă un bun aparține mai multor persoane, creditorul se poate îndrepta numai împotriva debitorului său, iar nu și împotriva celorlalți proprietari care nu sunt datori față de acesta. Urmărirea nu se poate realiza însă înainte de împărțirea bunurilor comune. Legitimarea procesuală a creditorului de a cere împărțea în vederea executării silite a bunurilor ce aparțin exclusiv debitorului urmărit nu poate constitui o încălcare a dreptului de proprietate, ci, dimpotrivă, reprezintă o veritabilă garanție a dreptului de proprietate în sensul art. 44 din Constituție. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 47, 49 și 53 din Constituție, se apreciază că acestea nu au incidență în cauză.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat nu conține dispoziții care prin natura lor să afecteze dreptul persoanei de a dobândi o proprietate, de a se folosi și de a dispune liber de proprietatea sa. Stabilirea cadrului juridic privind exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, este de competența legiuitorului, care poate institui limite rezonabile în scopul valorificării acestuia, ca drept subiectiv garantat. De asemenea, se arată că textul de lege criticat nu consacră un caz

de restrângere al exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale în sensul art. 53 din Legea fundamentală. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 47 și 49 din Constituție, se apreciază că acestea nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: *„Creditorii personali ai unui debitor coproprietar sau codevălmaș nu vor putea să urmărească partea acestuia din imobilele aflate în proprietate comună, ci vor trebui să ceară mai întâi împărțea acestora.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată, ale art. 47 referitoare la nivelul de trai, ale art. 49 referitoare la protecția copiilor și a tinerilor și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 527 din 25 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 18 ianuarie 2005, a statuat că departe de a contraveni textelor constituționale ce au ca obiect garantarea dreptului de proprietate, reglementarea legală dedusă controlului le dă expresie, întrucât împărțea pe care o instituie, ca o condiție prealabilă imperativă a realizării creanței față de debitorul coproprietar, constituie o măsură de protecție a dreptului celui alt coproprietar, care nu are calitatea de debitor față de creditorul urmărit. Așa fiind, susținerea autorilor excepției, potrivit căreia s-ar aduce astfel atingere dreptului de proprietate, nu poate fi primită, întrucât, în condițiile în care patrimoniul debitorului face obiectul dreptului de gaj general al creditorilor săi (art. 1.718 din Codul civil), ar fi de neconceput ca deținerea în coproprietate a unui bun, a mai multor sau chiar a tuturor bunurilor din acest patrimoniu să fie convertită într-un fel de neurmărire a respectivelor bunuri. Nu se poate susține, deci, decât dintr-o optică deformată și fără suport că astfel s-ar aduce atingere dreptului de proprietate, de vreme ce acesta aparține unui debitor rău-platnic, care nu înțelege să-și execute voluntar obligația asumată constituită într-o creanță certă, lichidă și exigibilă.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Față de cele arătate, Curtea constată că dispozițiile art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 44, inclusiv cu cele ale art. 53, deoarece acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale

ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu s-a constatat.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 47 și 49 din Legea fundamentală, se constată că acestea nu au incidență în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan George Istrate în Dosarul nr. 11.097/303/2006 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 930

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2003 privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare a unor creanțe bugetare în vederea încasării și virării lor la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2003 privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare a unor creanțe bugetare în vederea încasării și virării lor la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Societatea Comercială „Plasty Prod” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 4.598/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.598/2/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2003 privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare a unor creanțe bugetare în vederea încasării și virării lor la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Plasty Prod” — S.A. din Constanța într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin dispozițiile atacate s-a creat o discrepanță între drepturile și obligațiile unei autorități publice și, respectiv, drepturile și îndatoririle cetățenilor.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece criticile de neconstituționalitate invocate de autorul excepției se întemeiază pe modul de interpretare și aplicare a acestora, iar nu pe conținutul lor normativ, atribuții care revin în exclusivitate instanțelor judecătorești.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât măsura reglementată de textul criticat este justificată de necesitatea ocrotirii interesului public, potrivit art. 135 alin. (2) din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile criticate nu instituie tratamente inegale pe criterii arbitrare, fiind aplicabile în mod egal tuturor debitorilor vizați în ipoteza normei și nu înlătură posibilitatea persoanei interesate de a se adresa justiției și de a se prevala neîngrădit de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil, inclusiv dreptul de a beneficia de asistența unui avocat în tot cursul procesului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (21) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2003 privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare a unor creanțe bugetare în vederea încasării și virării lor la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 17 octombrie 2003, dispoziții introduse prin pct. 3 din Legea nr. 557/2003 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2003 privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare a unor creanțe bugetare în vederea încasării și virării lor la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 916 din 20 decembrie 2003.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (21) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2003 privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare a unor creanțe bugetare în vederea încasării și virării lor la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Societatea Comercială „Plasty Prod” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 4.598/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Dispozițiile criticate au următorul conținut: „*Prin derogare de la prevederile art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, republicată, executarea silită asupra tuturor bunurilor aparținând debitorilor va începe prin somație colectivă pentru plata în termen de 10 zile lucrătoare de la data afișării somației la casele de asigurări sociale de sănătate.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2003, aceasta reglementează cesiunea creanțelor bugetare restante, existente în evidențele contabile ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate (CNAS) la data de 30 iunie 2003, pentru care creditorul deține titluri de creanță sau titluri executorii legal constituite, către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare (AVAB), în vederea recuperării acestora în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, republicată.

Curtea nu poate primi susținerea autorului excepției, în sensul că prin dispoziția legală atacată se instituie un tratament discriminatoriu față de debitor în raport cu autoritatea publică titulară a creanței cesionate, deoarece situația juridică a acestora nu este identică. În același sens, nu se poate reține existența unei inegalități de tratament juridic între debitorii vizați de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2003 și alți debitori, având în vedere situația specială a celor dintâi, și anume aceea de a avea datorii bugetare restante, existente în evidențele contabile ale CNAS la data de 30 iunie 2003.

Totodată, Curtea constată că dispozițiile criticate nu contravin nici principiului accesului liber la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, și nici dreptului la apărare, consacrat de art. 24 din Legea fundamentală, deoarece, pe de-o parte, debitorii vizați de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2003 au cunoștință de datorii lor bugetare restante și posibilitatea de a se informa asupra somației de plată care se afișează la casele de asigurări sociale de sănătate, iar, pe de altă parte, executarea silită se face în condițiile prevăzute de lege, cu asigurarea exercitării dreptului la apărare și a garanțiilor privind accesul la justiție prin contestarea actelor de executare.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 931

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.108/2004 pentru punerea în aplicare a Normelor privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule și autorizarea asigurătorilor pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.108/2004 pentru punerea în aplicare a Normelor privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule și autorizarea asigurătorilor pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, excepție ridicată de Adrian Gabriel Elefteriu în Dosarul nr. 9.235/233/2006 al Judecătoria Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.235/233/2006, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.108/2004 pentru punerea în aplicare a Normelor privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule și autorizarea asigurătorilor pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule**, excepție ridicată de Adrian Gabriel Elefteriu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

Judecătoria Galați consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind admisibilă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că potrivit art. 146 lit. d) din Constituție, coroborat cu art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial. Astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Ordinul nr. 3.108/2004 este inadmisibilă.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Ordinul nr. 3.108/2004 este inadmisibilă. Potrivit art. 146 lit. d) din Constituție, coroborat cu art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, precum și direct de Avocatul Poporului. Ordinele nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, acestea putând fi atacate numai pe calea contenciosului administrativ.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (2) din Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.108/2004 pentru punerea în aplicare a Normelor privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule și autorizarea

asigurătorilor pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.214 din 17 decembrie 2004.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Ordinul nr. 3.108/2004, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă.

Potrivit prevederilor art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, Curtea Constituțională „hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.108/2004 pentru punerea în aplicare a Normelor privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule și autorizarea asigurătorilor pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, excepție ridicată de Adrian Gabriel Elefteriu în Dosarul nr. 9.235/233/2006 al Judecătorei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 937 din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Ionela

De asemenea, art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 prevede că instanța de contencios constituțional „(...) decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”.

Astfel, Curtea constată că ordinele pentru punerea în aplicare a normelor privind aplicarea legii nu pot constitui obiect al excepțiilor de neconstituționalitate date în competența de soluționare a Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Ordinul nr. 3.108/2004 urmând a fi respinsă ca inadmisibilă.

Dumitru în Dosarul nr. 8.299/300/2006 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde avocatul părții Niculae Soare, lipsă fiind autoarea excepției și cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul părții Niculae Soare solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.299/300/2006, **Tribunalul București – Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 din Codul civil**, excepție ridicată de Ionela Dumitru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile art. 480 din Codul civil sunt neconstituționale, deoarece consacră un mod arbitrar al exercițiului dreptului de proprietate, fără a ține seama de exigența constituțională cuprinsă în art. 44 alin. (7), potrivit căreia dreptul de proprietate obligă și la respectarea celorlalte sarcini ce revin titularului său potrivit legii. De asemenea, se susține că textul de lege criticat contravine și dispozițiilor art. 27 alin. (1) și art. 16 alin. (1) și (2), în acest sens arătând că o persoană nu poate fi evacuată dintr-un imobil în care își are stabilit domiciliul, în condițiile în care însuși proprietarul imobilului i-a acordat un drept de folosință asupra acestuia.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă arată că dispozițiile art. 480 din Codul civil reprezintă o definiție legală a proprietății, precizând că dreptul de proprietate este atât un drept absolut, ce rezultă din exercitarea celor trei atribute ale acestui drept real, cât și un drept exclusiv din punctul de vedere al titularului care le poate exercita în mod liber, cu respectarea, însă, a ordinii publice și a dispozițiilor imperative ale legii. De asemenea, dispozițiile de lege criticate se aplică tuturor proprietarilor, fără discriminări, fiind astfel respectat principiul egalității cetățenilor în fața legii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, Curtea Constituțională pronunțându-se prin Decizia nr. 36 din 30 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 31 martie 2003, în sensul că, față de cuprinsul art. 480 din Codul civil, ne aflăm în prezența unei definiții a dreptului de proprietate ce nu are a fi aplicată în rezolvarea unui litigiu privind contestarea ori recunoașterea dreptului de proprietate asupra unui bun.

Avocatul Poporului arată că textul de lege criticat nu conține norme contrare principiului egalității în drepturi a cetățenilor, fiind aplicate în mod egal, tuturor celor vizați de ipoteza normei, fără discriminări pe considerente arbitrare. De asemenea, se arată că dispozițiile art. 480 din Codul civil sunt în deplină concordanță cu regula constituțională potrivit căreia dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini, care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 480 din Codul civil, cu următorul cuprins: *„Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 27 alin. (1) referitoare la inviolabilitatea domiciliului și a reședinței și art. 44 alin. (7) referitoare la respectarea sarcinilor la care obligă dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 480 din Codul civil dau definiția legală a proprietății, precizând că dreptul de proprietate este atât un drept absolut, ce rezultă din exercitarea celor trei atribute ale acestui drept real, respectiv usus, fructus și abusus, cât și un drept exclusiv, din punctul de vedere al titularului care le poate exercita în mod liber, cu respectarea, însă, a ordinii publice și a dispozițiilor imperative ale legii.

Prin urmare, condiționarea liberei exercitări a atributelor dreptului de proprietate de respectarea dispozițiilor legii include și Constituția, ca Lege fundamentală, situată, din punctul de vedere al forței juridice, în vârful ierarhiei actelor normative, astfel încât textul de lege criticat este în deplină concordanță cu exigența impusă de art. 44 alin. (7) din Constituție, ce impune proprietarului obligația respectării tuturor sarcinilor ce îi revin, potrivit legii sau obiceiului.

În acest sens s-a mai pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 925 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2007.

De asemenea, prin Decizia nr. 873 din 30 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 17 ianuarie 2007, Curtea a statuat că art. 480 din Codul civil cuprinde o definiție legală a dreptului de proprietate ce se aplică tuturor proprietarilor, fără discriminări, fiind astfel respectat principiul egalității cetățenilor în fața legii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 27 alin. (1) din Legea fundamentală, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Ionela Dumitru în Dosarul nr. 8.299/300/2006 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE**privind promovarea temporară a doamnei Gheorghe Anghel Raluca-Olivia în funcția publică de secretar general al Agenției Române pentru Investiții Străine**

Având în vedere:

— propunerea Agenției Române pentru Investiții Străine, formulată prin Adresa nr. 9.195 din 6 noiembrie 2007;

— Avizul favorabil al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 1.052.067 din 2 noiembrie 2007 pentru exercitarea de către doamna Gheorghe Anghel Raluca-Olivia, cu caracter temporar (6 luni), a funcției publice vacante corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici de secretar general din cadrul Agenției Române pentru Investiții Străine,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 92 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Gheorghe Anghel Raluca-Olivia se promovează temporar în funcția publică de secretar general al Agenției Române pentru Investiții Străine.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU Contrasemnează:Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin București, 19 noiembrie 2007.
Nr. 281.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

